

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Pfv.II.20.459/2025/18.

A tanács tagjai: dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna a tanács elnöke

dr. Osztovits András előadó bíró

dr. Darákné dr. Nagy Szilvia bíró

dr. Hajdu Edit bíró

dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes: felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

dr. Farkas Ádám kamarai jogtanácsos

Az alperes: alperes1 (cím2)

Az alperes képviselője:

Gerencsér Ügyvédi Iroda (cím3., ügyintéző: dr. Gerencsér Éva ügyvéd)

A per tárgya: követelés megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Egri Törvényszék 1.Pf.20.144/2024/6.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Hatvani Járásbíróság 3.P.20.353/2021/74.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 113.300 (száztizenháromezer-háromszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] 2008. szeptember 18-án a felperes jogelődje a B. A. Zrt. és az alperes devizaalapú kölcsönszerződést kötött gépjármű vásárlás céljából, 3.000.000 forint kölcsönösszegre. Az alperes ugyanezen a napon a gépjárművet átvette, a kölcsön törlesztését a szerződés szerinti határidőben megkezdte.

[2] 2014 márciusát követően az alperes a fizetési kötelezettségének nem tett eleget, a felperes jogelődje ezért 2014. június 26-án a szerződést felmondta.

[3] A felperes jogelődje a 2014. évi XL. évi törvény (DH2 tv.) szerinti kötelezettségének eleget tett, a tisztességtelenül felszámított összeget, 413.928 forintban állapította meg. Az alperes így kiszámított, lejárt tartozása 2015. február 1-jei fordulónapon 4.531.936 forint volt.

[4] 2016. január 2-án a B. A. Zrt. beolvadt a B. B. Zrt.-be. 2019. augusztus 8-án a B. B. Zrt. a perbeli, alperessel szemben fennálló követelését a felperesre engedményezte.

A kereseti kérelem és az alperes ellenkérelme

[5] A felperes keresetében 4.531.936 forint és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest a perbeli kölcsönszerződésből eredő tartozás megfizetésének jogcímén.

[6] Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Hivatkozott a szerződés semmisségére a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (rHpt.) 213. § (1) bekezdés a) és e) pontja alapján. Állította a felmondás jogszerűtlenségét is, tekintettel arra, hogy a felmondás szerint az alperesnek 289.189 forint összegű hátraléka állt fenn, a hitelező által tisztességtelenül felszámított összeg ehhez képest 413.928 forint volt. Hivatkozott az árfolyamkockázati tájékoztatást tisztességtelenségére is és vitatta a követelés összecszerűségét is.

Az első- és másodfokú határozat

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 4.971.210 forintot és ebből 4.531.936 forint után 2019. augusztus 8-tól a kifizetés napjáig járó évi 15,25% és a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat kétszeres összegével megegyező mértékű késedelmi kamatot.

[8] Megítélése szerint a perbeli kölcsönszerződés az alperes által hivatkozott okokból nem volt érvénytelen. Az árfolyamkockázat feltárása, az Üzletszabályzat és a szerződés vonatkozó rendelkezései megfeleltek az Európai Unió Bírósága (EUB) C-51/17. számú és C-227/18. számú ügyekben meghozott határozataiban és a Kúria vonatkozó gyakorlatában kifejtett szempontoknak. A szerződés tartalmazta a szerződés tárgyát és az 1/2016. PJE határozatnak megfelelően rendelkezett a törlesztőrészletek meghatározásáról is.

[9] Az elsőfokú bíróság 4/2021. PJE határozatban foglaltak alapján vizsgálta a felmondás jogszerűségét, a perben kirendelt igazságügyi szakértő véleménye alapján megállapította, hogy az alperesnek fennállt olyan összegű tartozása, amely megalapozta a felmondást.

[10] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és mellőzte az elsőfokú bíróság alperest 2019. augusztus 8-tól a kifizetés napjáig járó évi 15,25%-os mértékű kamat megfizetésére kötelező rendelkezését; ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[11] A fellebbezési indokaira tekintettel úgy ítélte: a felperes igazolta a perben a keresetösségi jogát a követelés vásárlás tárgyában megkötött engedményezési szerződés másolatának bemutatásával, amelynek egyes oldalai a szerződő felek szignóját tartalmazza,

míg annak 12. oldala a keltezés után az engedményező és engedményes jogi személyek bélyegzőinek lenyomatát és aláírásokat tartalmazza. A polgári perrendtartásról szóló 2026. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) 325. § (1) bekezdés d) pontja alapján ez teljes bizonyító erejű magánokiratnak minősül, figyelemmel arra, hogy az okiratot a jogi személy képviselőjére jogosult személy a rá vonatkozó szabályok szerint megfelelően írta alá. Mindezt az engedményezési szerződéshez kapcsolódó aláírási címpéldánnyal igazolta a felperes. Az aláírási címpéldány valódisága nem volt kétséges, arra az alperes sem hivatkozott, ezért az egybevetésre alkalmas, a képviselő kézírásának azonosítását lehetővé tette. Az elsőfokú bíróság nem sértette meg a Pp. 321. § (2) és (4) bekezdését azzal, hogy a teljes bizonyító erejű magánokirati másolat eredeti példányának bemutatására nem hívta fel a felperest.

[12] A másodfokú bíróság szerint a szerződés nem ütközött az rHpt. 213. § (1) bekezdés a) és e) pontjába sem. A szerződésből egyértelműen meghatározható volt annak devizaalapúsága, annak ellenére, hogy a kölcsön összegét CHF devizanemben nem tüntette fel, de a CHF megjelölést tartalmazta és az alkalmazandó bázisárfolyamot is meghatározta. Azt az alperes is elismerte: megértette, hogy a kölcsön összegét a hitelező devizában tartja nyilván. A másodfokú bíróság megítélése szerint a szerződés egyedi része tartalmazta a törlesztőrészletek számát és összegét, a 7. pontja értelmében a hitel visszafizetése 96 havi törlesztőrészlet teljesítésével történik és a havi törlesztőrészlet induló összege 54.282 forint. A törlesztőrészletek megfizetése esedékességének napját az Üzletszabályzat 21. pontja megfelelően szabályozta, ezért a szerződés az rHpt. 213. § (1) bekezdés e) pontja szerinti előírásoknak is megfelelt.

[13] A másodfokú bíróság szerint a szerződés rendelkezéseiből egyértelműen kiderült, hogy az árfolyamkockázatot az alperesnek kell viselnie. Utalt arra, hogy a Kúria már vizsgálta a perbelivel azonos tartalmú árfolyamkockázati tájékoztatást és azt megfelelőnek találta, az alperes ehhez képest nem hivatkozott olyan új tényre, körülményre, amely indokolta volna a Kúria precedensképes határozataitól való eltérést.

[14] A másodfokú bíróság a felperes jogelődjének felmondását jogszerűnek találta, a 4/2021. PJE határozatban előírt iránymutatásra is tekintettel. Az elsőfokú eljárásban kirendelt igazságügyi szakértő szakvéleményét alapul véve megállapítható volt, hogy a DH2 tv. szerinti jóváírásra is tekintettel, a felmondás napján az alperesnek közel 3 havi lejárt összegű tartozása volt, ezért az 1959. évi IV. törvény (továbbiakban: rPtk.) 525. § e) pontja alapján a felmondás jogszerűnek minősül.

[15] A másodfokú bíróság szerint nem volt megalapozott az alperes tájékoztatás időbeliségét illető hivatkozása sem. Az alperes személyes előadása szerint a szerződés tervezetét az autókereskedésben megkapta, ekkor meg is kérdezte, hogy van-e a szerződésnek rizikója, mivel látta benne az árfolyam különbözetet és azt is, hogy egy évvel meghosszabbodhat a futamidő. A szerződést ekkor átnézte, elolvasta, az autót megnézte. A szerződés 6. pontjában is olvasta a tájékoztatást a törlesztőrészletek változásáról, arra szintén rákérdezett. Nyilatkozott arról is, hogy a szerződéskötéskor megkapta az Üzletszabályzatot, azt is elolvasta nagyjából és csak részben tudta értelmezni. A másodfokú bíróság szerint az alperes személyes előadása cáfolta azt a hivatkozását, miszerint nem állt kellő idő rendelkezésére ahhoz, hogy a szerződéses rendelkezéseket megismerhesse, értelmezhesse.

[16] A másodfokú bíróság az alperes késedelmi kamattal kapcsolatos fellebbezését részben megalapozottnak találta. Tekintettel arra, hogy a felmondás jogszerű volt, így a szerződés felmondásával esedékessé vált összegek tekintetében késedelmi kamat megfizetésének kötelezettsége terhelte az alperest az Üzletszabályzat 17.4. pontja alapján. Ennek mértékét a jegybanki alapkamat kétszeresében határozta meg az Üzletszabályzat, ezen felül az ügyleti kamat ismételt, illetve további felszámításának nem volt helye, ezért a másodfokú bíróság az ügyleti kamat megfizetésére kötelező rendelkezést mellőzte.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[17] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a keresetet elutasító, másodlagosan az elsőfokú bíróságot új eljárásra, új határozat hozatalára utasító határozat meghozatalát kérte. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet a Pp. 2. § (2) bekezdésébe, 265. § (1) bekezdésébe, 279. § (1) bekezdésébe, 321. § (1) bekezdésébe, 346. § (4) – (5) bekezdéseibe, az rPtk. 205. § (3) bekezdésébe, 207. § (1) bekezdésébe, 209. § (1) bekezdésébe, 209/A. § (2) bekezdésébe, valamint az rHpt. 213. § (1) bekezdés e) pontjába ütköző módon jogszabálysértő.

[18] A felperes keresetösségi joga körében állította, hogy azt a felperes nem tudta bizonyítani, a bizonyítatlanság jogkövetkezményét a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján a felperesnek kellett volna viselnie. A felperes az engedményezési szerződés másolatát csatolta a perben, az okirat valóságát az alperes mindvégig következetesen vitatta, az eljáró bíróságok jogszabálysértő módon nem kötelezték a felperest az eredeti okirat bemutatására.

[19] Az alperes szerint a másodfokú bíróság az rHpt. 213. § (1) bekezdése e) pontjába ütköző módon állapította meg, hogy a szerződés tartalmazza, illetve abból kiszámítható a törlesztőrészletek száma, összege, a törlesztési időpontok. A perbeli szerződésben nem volt rendelkezés arra, hogy a futamidő 96 és a lehetséges 108 hónapos időintervallumon belül hány db törlesztőrészletet tartalmaz, nem volt leírás, hogy milyen módon kell számítani, hogy az adós a kötelezettségét már nem 96 havi részlet, hanem ennél több részleg megfizetésével kell teljesítse. Nem szükséges szakértelem annak a felismeréséhez, hogy az adatok körének, a számítási módnak szerepelnie kellett volna a szerződésben, ezek hiányában a hitelező ellenőrizhetetlen módon számolhatta a törlesztőrészleteket. Nem tartalmazott a szerződés arra sem adatot, számítási módot, hogy ha a kamatváltozások következtében a futamidő már elérte a maximumot, az utolsó törlesztőrészlet összege pedig az induló törlesztőrészlet nagyságát, úgy ebben az esetben miként változnak a hátralévő törlesztőrészletek. A szerződés nem tartalmazott arra sem adatot, számítási módot, amely alapján megállapítható, hogy a kamatváltozás miatt mikor következik be a futamidő hosszabbítás maximális mértéke.

[20] Az alperes állítása szerint az eljáró bíróságok a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével, a 4/2021. PJE határozatban alkalmazott, előírt módszer figyelmen kívül hagyásával állapították meg a felmondás jogszerűségét. A hivatkozott PJE határozat szerint csak a polgári jog szabálya szerinti elszámolási mód alapján lehet a felmondás jogszerűségét vizsgálni, a DH2 tv. szerinti elszámolás ennek igazolására nem alkalmas. A felperes terhére esik, hogy a bírósági felhívás ellenére a felmondás jogszerűségét alátámasztó elszámolást

nem csatolt, erre nyilvánvalóan alkalmatlan azon kimutatása, hogy a szerződés szerinti futamidő végéig milyen fizetési kötelezettsége keletkezett az alperesnek. A bizonyítatlanságot ebben az esetben is a felperes terhére kellett volna értékelni.

[21] Az alperes szerint a jogerős ítélet jogkérdésben eltér a JPE.I.60.015/2021/15. számú jogegységi határozattól az árfolyamkockázati tájékoztatást tisztességtelensége tekintetében. A perbeli szerződés 6. pontjában írt tájékoztatásnak nem általában kellett volna megfelelőnek lenni, hanem egyediesítettnek, a szerződés konkrét gazdasági mechanizmusára vonatkozóan. Az eljáró bíróságoknak a konkrét perbeli szerződéses rendelkezéseket kellett volna értelmezniük annak eldöntése érdekében, hogy az adott tájékoztatás a 6/2013. PJE, 2/2014. PJE, illetve az EUB határozataiban megfogalmazott követelményrendszer alapján tisztességesnek minősül-e. Az alperes utalta arra is, hogy a hitelező arról tájékoztatta, hogy az árfolyam különbözet költség, ami nyilvánvalóan téves tájékoztatás, mivel az átlagos fogyasztó számára a költség egy korlátozott terhet jelent és nem korlátlant, a másodfokú bíróság indoklásában erre nem tért ki.

[22] Az alperes állította, hogy a Kúria következetes joggyakorlata (Gfv.30.418/2023/4.) értelmében kellő időt kell biztosítani a félnek a szerződéskötést megelőzően arra, hogy a szerződésből eredő kötelezettségeit megértse. Az alperes a szerződéses okiratokat a szerződéskötés alkalmával kapta meg, így nem állt kellő idő a rendelkezésre az értő olvasásra, annak megállapítására, hogy az Üzletszabályzatban a forint alapú, fix futamidejű és változó futamidejű devizaalapú szerződésekre vonatkozó kikötések közül melyik vonatkozik a perbeli ügyeletre. Nem állt kellő idő arra sem, hogy felismerje, hogy a szerződésből eredő összes fizetési kötelezettsége annál kisebb összegű lesz, minél hamarabb gyakorolja a felmondás jogát a hitelező, azaz a szerződésszegés következménye kedvezőbb alperes számára, mint a szerződésszerű teljesítés. A másodfokú bíróság a rendelkezésre álló nyilatkozatok, bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy az alperes megfelelő időben kapott tájékoztatást az árfolyamkockázatot ráhárító szerződéses rendelkezésekről.

[23] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Állította, hogy a jogerős ítélet az alperes által hivatkozott indokokból nem jogszabálysértő. A jogerős ítélet nem tér el a Kúria jogegységi határozataitól, precedensképes határozataitól és megfelel az EUB vonatkozó joggyakorlatában kifejtett szempontoknak is.

A Kúria döntése és jogi indokai

[24] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta.

[25] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

[26] Az alperes felülvizsgálati kérelmében állította, hogy az eljáró bíróságok jogszabálysértő módon állapították meg a felperes perbeli legitimációját. E körben

jogszabálysértésként arra hivatkozott, hogy a felperes nem tudta becsatolni az engedményezési szerződés és értesítő eredeti példányát, hanem csak azok másolatát, amelyek eredetiségét per során az alperes mindvégig vita.

[27] Az alperes e körben eljárási jogszabálysértésre, a Pp. 321. § (1) bekezdésének sérelmére hivatkozott. A megjelölt jogszabályhely azt az általános szabályt rögzíti, hogy a per során az okiratok egyszerű a másolatának becsatolása is elégséges. Ez alól két konjunktív feltétel együttes teljesülése esetén van csak kivétel: az ellenérdekű fél ezt kifogásolja és az eljáró bíróság szerint is szükséges az eredeti okirat. Az alperes érvelésével ellentétben, önmagában az ellenérdekű fél vitatása nem eredményezi szükségszerűen az eredeti okirat beszerzésének kötelezettségét, ahhoz szükséges, hogy az eljáró bíróság is kétségesnek találja a másolati példány valódiságát. A jogerős ítélet részletesen megindokolta, hogy miért nem találtak kétségesnek a másolati példányt, mivel az azon szereplő aláírásokat más, eredeti okiratokon szereplő aláírásokkal összevetve megállapíthatónak találta azok valódiságát. Az alperes hivatkozásával ellentétben ezért az eljáró bíróságok a Pp. 279. § (1) bekezdése szerinti elveknek megfelelően, a bizonyítékok okszerű és helyes mérlegelésével állapították meg, hogy a felperes igazolni tudta a perbeli követelés tekintetében kereshetőségi jogát.

[28] Az alperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott arra is, hogy a jogerős ítélet az rHpt. 213. § (1) bekezdés e) pontjába ütközik, mivel csak az induló törlesztőrészlet összegét tünteti fel, de nem tartalmazza a többi törlesztőrészletet. A Kúria utal arra, hogy az 1/2016. PJE határozat 2. pontjában rögzítette, hogy deviza alapú fogyasztási és lakossági kölcsönszerződés abban az esetben is megfelel az rHpt. 213. § (1) bekezdés e) pontja által előírtaknak, ha az írásba foglalt szerződés – ideértve az annak a szerződéskötéskor részévé vált általános szerződési feltételeket is – kiszámítható módon tartalmazza a törlesztő részletek számát, összegét és a törlesztési időpontokat. A törlesztő részletek összege kiszámíthatónak tekintendő, ha a szerződés rögzíti legalább azokat az adatokat és azt a számítási módot, amelyek alapján a törlesztő részletek összege az átszámítás szerződésben rögzített későbbi időpontjában, ennek hiányában az egyes törlesztő részletek esedékességekor pontosan meghatározható.

[29] A másodfokú bíróság a hivatkozott PJE határozat alapján, annak megfelelően vizsgálta és értelmezte a perbeli szerződést és jogszabálysértés nélkül jutott arra a következtetésre, hogy az megfelel az rHpt. 213. § (1) bekezdés e) pontjának. A szerződés 7. pontja rögzítette a havi törlesztőrészletek számát (96 hónap) és a havi törlesztőrészlet induló összegét (54.282 Ft). Az egyoldalú szerződésmódosítást lehetővé tevő (a DH1 tv. alapján tisztességtelen) szerződéses rendelkezések és az árfolyamkockázat alperesre terhelése nem tette lehetővé, hogy a szerződés az aláírásakor összecszerően tartalmazza a későbbi törlesztőrészletek összegét. A másodfokú bíróság helyesen kifejtett indokolással állapította meg, hogy a szerződés rendelkezései alapján az esedékesség napján az egyes törlesztőrészletek összege kiszámítható volt.

[30] Az alperes az rHpt. 213. § (1) bekezdés e) pontja körében hivatkozott jogszabálysértésként a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseire, állítva, hogy a másodfokú bíróság jogkérdésben eltért a Kúria határozataitól (Pfv.I.21.502/2014/7., Pfv.I.20.266/2014/8., Pfv.I.20.728/2013.), anélkül, hogy az eltérést megindokolta volna. A hivatkozott határozatok az 1/2016. PJE határozat előttiék, ezért esetleges eltérő jogértelmezésük esetén – a JPE

határozat erga omnes hatályára tekintettel – nem irányadóak, így az azoktól való esetleges eltérést sem kell indokolni.

[31] Az alperes felülvizsgálati kérelmében állította, hogy a jogerős ítélet jogszabálysértő módon állapította meg a perbeli kölcsönszerződés felmondásának jogszerűségét. Álláspontja szerint az rPtk. és nem a DH2. tv. szerint kellett volna a feleknek elszámolnia egymással.

[32] A DH2. tv. sem közvetve, célján keresztül, sem pedig a konkrét szabályozási tartalma révén nem tér ki, nem rendezi a szerződő felek, így a hitelező pénzügyi intézmény felmondási jogát, annak mikénti gyakorlását, nem rendelkezik az elszámolás eredményének a kölcsönszerződés korábbi felmondására vonatkoztatható hatásáról. A másodfokú bíróság által is hivatkozott, a deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződések felmondása jogszerűségének megítéléséről szóló 4/2021. PJE határozat nem tesz különbséget a DH2. tv. és az rPtk. szerinti elszámolások között. Arra utal, hogy önmagában a DH2. tv. szerinti elszámolás önmagában objektíve nem alkalmas a kölcsönszerződés felmondásához fűződő joghatások kiküszöbölésére. Ezért nincs jogszabályi akadály annak, hogy a fogyasztó a felmondás jogellenességének, a jogviszony fennállásának megállapítása iránt keresetet indítson. Ebben a perben érdemben kell vizsgálni, hogy a felmondásban megjelölt indok fennállt-e, és alkalmas volt-e arra, hogy a jogviszony megszüntetését megalapozza, a felmondás pedig mindezekre figyelemmel alapos volt-e.

[33] A kölcsönszerződések esetében a rPtk. 525. § (1) és (2) bekezdése külön nevesíti a szerződés azonnali hatályú felmondását megalapozó körülményeket. Ezek közül az 525. § (1) bekezdés e) pontja szerint alapot adhat a hitelező számára az azonnali hatályú felmondásra, ha az adós súlyos szerződésszegést követett el. Figyelemmel arra, hogy a kölcsöntartozás teljesítése az adós alapvető kötelezettsége, a fizetési késedelem minősülhet olyan súlyos szerződésszegésnek, ami adott esetben alapot adhat a kölcsönszerződés felmondására. A csupán kisebb összegű hátralék vagy a rövidebb időtartamú késedelem miatt azonban – az arányosság követelményére tekintettel – felmondásnak jellemzően nincs helye. A törlesztés előírt rendszerességétől való eltérés önmagában, súlyos jogkövetkezménnyel nem arányos mértékű lejárt tartozás hiányában ugyancsak nem alapozhatja meg a felmondást.

[34] A másodfokú bíróság ennek megfelelően részletesen vizsgálta és helyesen értékelte, hogy a DH2. tv. szerinti elszámolást figyelembevéve az alperesnek közel háromhavi lejárt tartozása volt, ezért a kölcsönösszegre, illetve az elmaradás mértékére tekintettel az rPtk. 525. § (1) bekezdés e) pontja alapján a súlyos szerződésszegésre alapított azonnali hatályú felmondás nem volt jogellenes.

[35] Az alperes felülvizsgálati kérelmében az árfolyamkockázati tájékoztatás tisztességtelensége mellett érvelt: egyrészt a szerződéses rendelkezések nem világos, nem egyértelmű jellege, másrészt a kellő idő követelményének sérelme miatt.

[36] A Kúria a perbelivel azonos szerződési feltételekkel kapcsolatban korábban már állást foglalt egyedi határozataiban (Gfv.VII.30.322/2020/6., Gfv.VI.30.035/2021/4.), és a 2/2014. PJE határozat szempontrendszerének alkalmazásával megállapította, hogy a fogyasztó – az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó mércéjén keresztül – nem csak azt vehette számításba, hogy a perbeli kölcsönszerződéshez kapcsolódik

árfolyamkockázat, de fel kellett ismernie annak konkrét jellegét, mibenlétét, a fizetési kötelezettségére gyakorolt hatását, továbbá azt is, hogy kockázatviselésének nincs felső határa, tehát az korlátlan.

[37] A Kúria figyelemmel volt arra is, hogy Jogegységi Panasz Tanácsa az imént hivatkozott döntéseket követően, 2021. november 22-én hozott és a Magyar Közlöny 2021. évi 243. számában 2021. december 28-án közzétett Jpe.I.60.015/2021/15. számú jogegységi hatályú határozata (a továbbiakban: JPE határozat) értelmében a 2/2014. PJE határozat 1. pontja azzal a kötelező (kiegészült) értelmezéssel alkalmazható, miszerint akkor megfelelő tartalmú az árfolyamkockázatról nyújtott tájékoztatás, ha az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó a tájékoztatás alapján a szerződéshez kapcsolódó árfolyamkockázat tényén és mibenlétén kívül azt is felismerheti és értékelni tudja, hogy a nemzeti fizetőeszköz (a forint) árfolyama a kölcsön nyilvántartásba vétele szerinti deviza árfolyamához képest számára akár jelentős mértékben is kedvezőtlenül változhat, és ezáltal a fogyasztó fennálló tartozásának, a szerződés szerinti ütemezésben esedékessé váló fizetési kötelezettségének mértéke jelentősen megemelkedhet (JPE határozat elvi tartalom, 34. pont).

[38] A felperes jogelődje által a perbelivel azonos szövegezésű, gépjárművásárlás kapcsán a fogyasztónak adott árfolyamkockázati tájékoztató utóbbi elveknek való megfelelésége körében a hivatkozott JPE határozat meghozatalát követően is születtek már kúriai határozatok (Gfv.VI.30.232/2021/4., Gfv.VI.30.176/2022/4.), amelyekben a Kúria a JPE határozatra tekintettel – eltérésre okot adó körülmény hiányában – változatlanul helytállónak és irányadónak tekintette a korábban ebben a jogkérdésben hozott határozatait. Rögzítette továbbá, hogy a JPE határozat elvi tartalmában meghatározott értelmezéssel kiegészülve alkalmazott 2/2014. PJE határozat 1. pontja alapján a perbeli kikötés tekintetében is az volt megállapítható, hogy az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó a tájékoztatás alapján a szerződéshez kapcsolódó árfolyamkockázat tényén és mibenlétén kívül azt is felismerhette és értékelni tudta, hogy a nemzeti fizetőeszköz (forint) árfolyama a kölcsön nyilvántartásba vétele szerinti deviza árfolyamához képest számára akár jelentős mértékben is kedvezőtlenül változhat, és ezáltal a fogyasztó fennálló tartozásának, a szerződés szerinti ütemezésben esedékessé váló fizetési kötelezettségének mértéke jelentősen megemelkedhet.

[39] A Kúria a Gfv.VI.30.232/2021/4. és Gfv.VI.30.176/2022/4. számú precedensértékű határozataitól a jelen ügyben sem kívánt eltérni, az alperes felülvizsgálati kérelme sem tartalmaz olyan hivatkozást, ami ezt indokoltá tenné. A korlátlan árfolyamkockázat viselésére vonatkozóan a felperes jogelődje részéről nyújtott perbeli tájékoztatás tehát teljesítette a világos és érthető megfogalmazás, illetve az átláthatóság követelményét, amelyből következően nem volt megállapítható a főszolgáltatást megállapító szerződéses kikötés tisztességtelensége és ezen okból a perbeli szerződés érvénytelensége (rPtk. 209. §).

[40] A Kúria a Gfv.II.30.296/2023/6. számú rész-közbenső ítéletében az árfolyamkockázatra vonatkozó szerződéses rendelkezés tisztességtelensége körében vizsgálta, hogy kellő idő állt-e a fogyasztó rendelkezésére az ügylet kockázatainak megértésére. A Kúria e körben jutott arra a végkövetkeztetésre, hogy önmagában abból a körülményből, hogy a fogyasztó a szerződéskötéssel egyidejűleg kapott tájékoztatást az árfolyamkockázatról, nem következik sem az, hogy a tájékoztatás nem felelt meg a tisztességes tájékoztatással szembeni

elvárásoknak, sem az, hogy megfelelt. E kérdés megítélése során az eset összes körülményét figyelembevéve, a rendelkezésre álló bizonyítékokat mérlegelve kell állást foglalni.

[41] A Kúria egyetért a másodfokú bírósággal abban, hogy a perbeli esetben az alperes személyes előadása cáfolja azt a hivatkozását, hogy nem állt kellő rendelkezésére ahhoz, hogy a szerződéses rendelkezéseket megismerhesse, azokat értelmezze. Az alperes állította, hogy a szerződéskötéskor a szerződéstervezetet megkapta, azt átolvasta, észrevette az árfolyam különbségre vonatkozó rendelkezéseket és azt is, hogy a futamidő egy évvel meghosszabbodhat, ezekre rákérdezett, azokról szóban tájékoztatást kapott. Az alperes ezt követően, ezek alapján jutott arra a meggyőződésre, hogy az árfolyamkockázat gazdasági következményei viselni képes.

[42] A Kúria mindezekre figyelemmel nem találta megállapíthatónak a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértéseket, ezért a jogerős ítéletet a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[43] A Kúria a felülvizsgálati eljárásban peresztes alperest a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte – figyelemmel a 17/2024. (XII.9.) IM rendelet 3. § (1) és (4) bekezdései alapján – a felperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

[44] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 405. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[45] A Kúria ítélete ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak

Budapest, 2025. november 11.

dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, dr. Osztovits András s.k. előadó bíró, dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k. bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő